

C-213/05. sz. ügy

Wendy Geven
kontra
Land Nordrhein-Westfalen

(a Bundessozialgericht [Németország]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Határ menti ingázó munkavállaló – 1612/68/EGK rendelet – Gyermeknevelési támogatás – Támogatás nyújtásának megtagadása – Szociális kedvezmény – A lakóhelyre vonatkozó feltétel”

L. A. Geelhoed főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2006. szeptember 28. I - 6349
A Bíróság ítélete (nagytanács), 2007. július 18. I - 6362

Az ítélet összefoglalása

Személyek szabad mozgása – Munkavállalók – Egyenlő bánásmód – Szociális kedvezmények (1612/68 tanácsi rendelet, 7. cikk, (2) bekezdés)

I - 6347

A munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló 1612/68 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével nem ellentétes valamely tagállam olyan nemzeti szabályozása, amely valamely másik tagállam állampolgárát, aki abban az államban lakik, és az első államban csekély mértékű (heti 15 óránál rövidebb időtartamú) kereső tevékenységet folytat, a gyermeknevelési támogatáshoz hasonló szociális kedvezményből kizárja, mert az illető az első államban sem lakóhellyel, sem szokásos tartózkodási hellyel nem rendelkezik.

Olyan családpolitikai célkitűzéseket elérni kívánó nemzeti jogszabály keretében, amely a nemzeti társadalomhoz kellően szorosan kapcsolódó személyek részére nyújt gyermeknevelési támogatást anélkül, hogy e támogatást kizárólag a nemzeti területen lakóhellyel rendelkező személyek számára tartaná fenn, valamely, nem az adott államban lakóhellyel rendelkező munkavállaló esetén az érintett tagállamban folytatott, kellőképpen jelentős kereső tevékenység hiánya alkalmas lehet arra, hogy megalapozza a szóban forgó szociális kedvezmény nyújtásának jogszerű megtagadását.

A szociális politika a közösségi jog jelenlegi állása szerint a tagállamok hatáskörébe tartozik, amelyek széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek e hatáskör gyakorlása során. E mérlegelési mozgástér azonban nem eredményezheti azon jogok tartalmának kiüresítését, amelyek a magánszemélyeket a Szerződésnek az alapvető szabadságokra vonatkozó rendelkezései alapján megilletik.

(vö. 21., 26–28. pont és a rendelkező rész)